

Ο ΚΟΜΗΤΗΣ

Φύλλο πρώτο — ποῦ θὰ βγάλη τὸ Πλωμάρι
περισσὸ θὰ κάνη κρότο — κι' ὁ καθένας ἄς τὸ πάρη.

Ὅπως βγήκαν τόσα ἄλλα
καθαρώς... σατυρικά (;)
γιὰ νὰ μὴν ἀλλάξη ζάλα
σᾶς τὸ λέγει παστρικά,

πῶς κεφάλι θὰ χαλάση διὰ τὰ πολιτικὰ
τῆς πατρίδος μας Τουρκίας· ξένα τε καὶ τοπικά.

« Ἄλλ' ἂν τὰ φέρ ὁ διάβολος κ' ἡ Γῆ μὲ τὸν Κομήτη
ζυγώσουν καμμιά ἴμερα
κι' ὡς δυὸ τῆς πασχαλιάς αὐγά τσουγγρίσουν μύμη-μύτη
θὰ δοῦμε πῶς χορεύουνε τὴ πόλκα στὸν ἀγέρα! »

Γ. ΖΑΛΑΚΩΣΤΑΣ

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω στίχων ἐνεπνεύσθημεν· γροικᾶτε
τί σκοποῦμε καὶ τί θέμε; Ὅμως τώρα σιωπή.
Κι' ὅταν ἀπὸ σᾶς κανένας δὲν πιστεύει, ἀπατάται,
ἐγγραφῆτε γιὰ νὰ ἴδητε: Γῆ-Κομήτης, τί θὰ ἴπῃ!
Ἡ ἐμφάνισίς του μέγα καὶ σπουδαῖον γεγονός
ἔσεται περὶ τὰ τέλη τοῦ... ἀγνώστου νῦν μηνός.

Ξεκαρδίσματα καὶ γέλοια μὲ ἀλήθειες φανερὲς
θὰ σᾶς λέγη ὁ «Κομήτης» σὰν βεζύρου τεσκερές.
Κάθε μία ἐβδομάδα μόνον θὰ κυκλοφορῆ
καὶ θυέλλας καταιγίδας πάντα θ' ἔχει κυφορῆ.

Σύμβολό του θ' ἔχῃ: μόνο τὴν Ἀλήθεια νὰ μιλά
κι' ὅταν τὰ περνᾷ σκοῦρα κι' ὅταν τὰ περνᾷ καλά,
Ὅ, τι γίνεται στὸν κόσμον σκοτεινὸ μυστήριον
τὸν «Κομήτη» θὰ τὸν τρέμῃ, θὰ τὸν ἔχῃ κύριον.

Τὴν ἀπέραντη οὐρά του
θὰ τὴν χώνῃ στὰ γερά,
— τοῦ Ἀλλεῖ τοῦ Δονάτου
δὲν εἶχαν τέτοια οὐρά! —
Μήτε βλάκα θὰ ἀφήσῃ,
μήτε ἔξυπνο κανένα,
μήτε ὅσαις ρέπουν φύσει
κ' αἰωνίως στὰ χαμένα!
Θὰ φωτίσῃ, θὰ διδάξῃ
μὲ **humour** ἀληθινὸ,
θὰ σκοτίσῃ, θὰ ταραξῇ
φαῦλο καὶ οὐτιδανό,
Κι' ἂν κατέβῃ σὲ κεφάλι
— ἀναμμένο καμινέτο! —
νὰ φωνάξῃ σὰν τσακάλι
ὅπως ἔμαθε τὸ **Veto**,
νὰ μὴ τὸν ἀκούσωμε
ἄλλως θὰ τὸν.... λούσωμε

Τέλος δὲν εἶνε ἀνάγκη ὅλα νὰ τὰ ξέρετε
γιατὶ ἀπὸ σας, ὦ φίλοι, ὁ «Κομήτης» κρέμεται.

Ἄν τῆς συνδρομῆς σας τύχη

Ἐγγραφῆτε ὅθεν φίλοι
δέκα φράγκα τέτοια ὕλη

εἶν' εὐγνώμων, διὰ λαλήση
— Μ' ἂν τοῦ δείξετε τὸ νύχι
πρέπει νὰ σας χαιρετήση

— κι' ἄγνωστοι συνδρομηταί·
— δὲν ἀκούσθηκε ποτέ!

Ἐν Πλωμαρίῳ Μυτιλήνης, Ἰουλίῳ μηνὶ 1909.

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

ΔΙΑΜΟΝΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ